

TREFA číslo 22 únor/březen/duben 2016

TREFA2016

Školní časopis ZŠ Tupolevova

22

Akce školy
Sportovní
akce
Rozhovory
práce žáků

Zdravím všechny přátele školy

Jaro je opět tady!

A s ním všechny radosti spojené, například alergie. Nevím jak vy, ale já už mám jara po pár týdnech plný nos! Kdo neslzí každý den kdykoli vyleze před dům, neví, o čem píši. Takže nám alergikům přeji, aby už pylová sezóna co nejdřív skončila. A ostatním už jen teplé a slunné dny.

Dnes se ve svém sloupečku „ředitelské výchovy“ zaměřím na mobily! Musím říct, že mě situace kolem používání mobilních telefonů ve škole začíná trápit.

Přijde mi, že spousta z vás je doslova přisátá k té „oplatce“ a že už si bez ní nedovedete představit ani minutu. Trápí mě nejen to, že se zde řeší, kdo má „jak drahej a výkonej telefon“ a ti, co jej nemají tak „nadupanej a drahej, jsou břídilové“ (jako byste si ty telefony kupovali z vlastních peněz), ale hlavně mě trápí to, jak zneužíváte mobily ve výuce, ale nejvíc vůči sobě samým!!!

Kolikrát jsem v různých třídách řešil přestupky s telefony proti školnímu řádu, focení a nahrávání si druhých spolužáků, kteří s tím nesouhlasí, a posílání na různé sociální sítě bez jejich svolení – pochopitelně!!! Nejednou se pak ukázalo, že ti, co si stěžují na druhé, to samé dělají taky...

Už vůbec nemluvím o těch, kteří hloupě vystavují své názory (a nejen názory!!!) na „obdiv“ vlastně úplně komukoliv cizímu.

Stejně tak Vaše vzkazy, dokonce i adresované do školy, které nebývají moc lichotivé, a vy si myslíte, že se ke mně nedostanou! Nevidím v tom kolikrát ani drzost, se kterou to píšete, ale opravdu jen hloupost! O to drsnější jsou pak vzkazy mezi vámi. Dneska je na takovéto chování moderní pojem – kyberšikana.

Učíte se o tom. Učitelé se vám na hodinách informatiky snaží vysvětlit, že toto chování je nepřípustné. Jedná se vlastně o omezování svobod toho druhého. V případě posílání svých fotografií ohrožování i sama sebe! Ale nějak to nepomáhá, jak vidím.

Proto chystám zpřísnění manipulování s mobily v prostorách školy. Hodlám se o tom poradit se všemi vašimi pedagogy na pedagogické radě a i promluvit s vašimi rodiči. Myslím, že je nejvyšší čas vám dokázat, že to jde i bez mobilů. Jistě mě za to budete mít rádi

...toto číslo je nedostupné...opakujte své volání později...

Váš pan ředitel

Stříbrná Tupolevka

Letos jsme se poprvé v sobotu 9. 4. 2016 s naším sborem zúčastnili celostátní soutěžní přehlídky dětských pěveckých sborů Zahrada písni, na které se setkala 33 sborů. Získali jsme stříbrné pásmo v kategorii I (do věkového průměru 8 let), a to jako jediný sbor ZŠ v konkurenci výběrových sborů ze ZUŠ.

Tréma ani nestihla přijít. Celý festival jsme totiž zahajovali. Byla to velká čest, protože tento festival je pro mě srdeční záležitostí. Jako divák jsem snad nevynechala jediný ročník, ale letos jsem poprvé s dětmi soutěžila. I když se říká, že být první na soutěži je špatná pozice, protože si porota nechává bodovou rezervu, kdyby byl pak někdo lepší, bylo pro nás vlastně výhodou, že jsme si vystoupení odbyli hned. Pak jsme zbytek festivalu mohli v klidu poslouchat ostatní. Celkově tam byla velmi příjemná atmosféra, sbory si navzájem fandily a sbormistři si dávali poklony. Hudba by měla hlavně sblížovat, což se na Zahradě daří.

Na tomto festivalu je kromě setkávání

sborů přínosný i rozborový seminář s porotci, kteří se snaží dobrou radou posunout sbor někam dál. V našem vystoupení se samozřejmě daly najít mušky, ale celkově děti zazpívaly moc hezky a podle poroty jsme měli vůbec nejlepší dramaturgii (alespoň v naší kategorii). Dostalo se nám pochvaly za originální pojetí Yetiho (P. Jurkovič) i Pěti ježibab (Fr. Kumpera), s oběma písničkami jsme si opravdu vyhráli a bavily nás. Přirovnání k panu Jurkovičovi, to je asi největší pocta.

Velký dík patří dětem, ale i jejich rodičům a v neposlední řadě paní Bulínové, která nás doprovází na klavír, a Adéle Bařtipánové z 9.A, která nás doprovázela na flétny.

Ted' začínáme stavět nový repertoár na závěrečný koncert školy, takže inspirace jinými sbory přišla vhod. Jestli zazní nějaká písnička, kterou zpíval na festivalu jiný sbor, a jaká to bude, to se nechte překvapit.

HeLP

Co bylo základem takového úspěchu?!

Již několikátým rokem paní uč. Petrášková vede dětský pěvecký sbor dětí z prvního stupně a pravidelně s nimi koncertuje ve vestibulu školy – přečtěte si článek o Velikonočním koncertu Tupolevky!

Velikonoční koncert

Kraslice jsou již rozdány, ale ještě jeden dárek zbývá: pohlázení po duši. 29. 3., první velikonoční úterý, se u akvária zase vítalo jaro muzikou.

Velikonoční koncert Tupolevky zahájil kytarový kroužek s p. uč. Staňkem. Bylo to jejich první vystoupení, moc se jim povedlo a jistě se těší na další koncert. Zahanbit se nenechal ani flétnový kroužek p. uč. Follprechtové. Následovali sólisté a kolektiv dětí z 4.C a 5.A, který zazpíval, jako by byl druhý školní sbor (za což vděčí nastudování s p.

uč. Horáčkovou). Velký dík patří i paní Bulínové, která celý koncert korepetitovala. Závěr koncertu patřil pěveckému sboru, který si vyzkoušel před publikem svůj soutěžní repertoár na celostátní soutěžní přehlídku dětských pěveckých sborů Zahrada písní.

Publikum bylo jarně rozjařené a nešetřilo potleskem. Však byl zasloužený!

HeLP

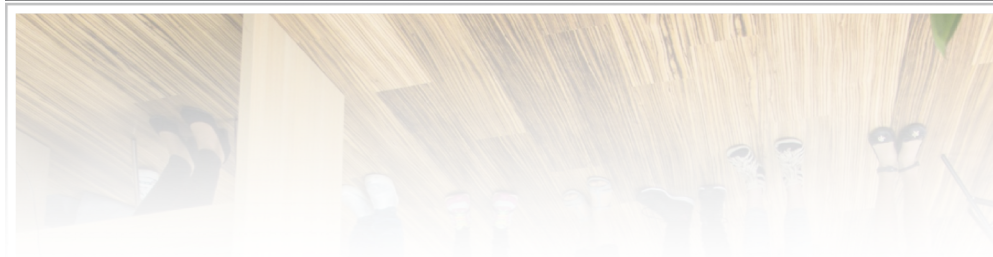

Vítání občánků na Městském Úřadě v Letňanech

Žáci naší školy se opět zúčastnili vítání občánků ve slavnostním sále na úřadě městské části. Tentokrát žákyně z 5.A a z 6.B zazpívaly dětem dvě písničky, které jsme zpívali v hodinách hudební výchovy. Bylo třeba přivítat tolik

miminek, že akce musela být rozdělena na dvě části. Žákyně své vystoupení zopakovaly dvakrát pro dvě skupiny dětí. Milá děvčata, děkuji Vám za účast!

HoraMa

Chtěla jste být odjakživa paní učitelkou? (Tereza Leschtinová, 6.B)

„Nechtěla. Vždy jsem chtěla být právníčkou nebo političkou.“

Jaké téma z přírodopisu máte nejraději? (Věrka Mašková, 6.B)

„Nejraději mám houby a lidské tělo.“

Jaké další předměty učíte na naší škole? (Věrka Mašková, 6.B)

„Učím zeměpis, přírodopis, výtvarnou výchovu a kuchyňky.“

Co vás na učení baví nejvíce? (Tomáš Janda, 6.B)

„Baví mě, že žádná hodina není stejná.“

Učíte první rok nebo jste učila jinde? (Yana Hryno, 6.B)

„Ano, učím prvním rokem.“

Baví vás sport? (Tereza Leschtinová, 6.B)

„Ano, sport mě velice baví.“

Děláte nějaký sport? Jaký? Jak dlouho? (Veronika Kánová, 6.B)

„Sportů dělám hodně, ale všechny pouze rekreačně. Ráda lyžuji, běhám na běžkách, hraji badminton a squash. Nejraději však plavu. Na vysoké škole jsem dokonce plavala ve školním týmu.“

Cvičíte? (Tomáš Málek, 6.B)

„Cvičím.“

Máte ráda děti? (Saša Plotnitská, 6.B)

„Ano, děti mám ráda.“

Proč jste si vybrala právě tuto

školu? (Anna Bogdanová, 6.B)

„Chtěla jsem vidět, jak se tato škola změnila za 9 let.“

Máte nějak zvíře? (Filip Kočí, 6.B)

„Ne, zvíře žádné nemám.“

Jaké je vaše nejoblíbenější jídlo? (Filip Kočí, 6.B)

„Mé nejoblíbenější jídlo je svíčková s knedlíkem od maminky.“

Jak byste jedním slovem popsala tuto školu? (Anna Bogdanová, 6.B)

„Boží.“

Než jste začala učit, co jste dělala? (Tomáš Málek, 6.B)

„Chodila jsem do školy.“

Jaké předměty jste měla ráda na základní škole vy? (Tomáš Janda, 6.B)

„Nejraději jsem měla tělesnou výchovu s paní učitelkou Zýmovou. Dále jsem měla ráda dějepis a český jazyk.“

Kdy jste dostala první pusu? (Martinka Brožiková, 6.B)

„Ve školce ve skříni.“

Máte nějakou oblíbenou knihu nebo film? (Natálka Obšilová, 6.B)

„Oblíbených knih mám hodně, ale nejraději mám Malého prince a Harryho Pottera. Ráda čtu detektivky a psychologické romány. Mezi mé oblíbené filmy patří Million Dollar Baby a Hříšný tanec. Ráda se dívám na komedie a na sportovní filmy.“

Jaké nejzajímavější místo jste navštívila?

„Zajímavých míst jsem navštívila spoustu, ale úplně to nejzajímavější byla asi Barcelona a Vezsprém. U obou míst to bylo spíše dáno sportovními zážitky.“

Vaříte ráda? Pokud ano, co ráda vaříte.

„Vařím velice ráda a ráda i pečou, hlavně dorty. Mezi mé oblíbené recepty patří francouzská cibulačka a panenka Wellington.“

Na jaké místo se ráda vracíte?

„Ráda se vracím do postele a na chalupu na Šumavě.“

Na jaké místo byste se chtěla podívat a proč?

„Chtěla bych se podívat do Himalájí, protože mám ráda hory. Ráda bych navštívila Vietnam, protože miluji jejich kuchyni.“

Máte nějaký tajný sen?

„Mám, ale je tajný.“

Co je pro Vás v životě nejcennější?

„Nejcennější je zdraví a rodina.“

Máte raději zimní nebo letní sporty?

„Mám ráda obojí. V zimě ráda jezdím na lyžích a běhám na běžkách. V létě hraji beachvolejbal, plavu a ráda běhám.“

Těšíte se na teplé počasí nebo si ráda užíváte sněhu na horách?

„Na teplé počasí se velice těším, mám ráda letní měsíce. Nemám ráda zimu, pokud nejsem na lyžích.“

Jarní povídání o zvířátkách z našich domovů - Naše nejoblíbenější

Moje morčátko Betynka

Kdy a jak jsem k roztomilouškovi přišla

Moc jsem si přála nějaké zvířátko. Ale nebylo to až tak jednoduché. Tat'ka je na zvířátka dá se říct úplně alergický. No a tak to trvalo dlouho. Už jsem to nemohla dlouho vydržet. Pochopila jsem, že psa mít nebudu. Tak jsem zkusila králíka. Ale prý je taky velký. To už moje touha po zvířátku byla tak velká, že už už jsem málem vybouchla. Mamka ale přišla s tím, že kdyby se za mě přimluvila, mohl by být i křeček. Tak jsme to zkusili. Táta nakonec svolil. Ale nakonec jsem našla na internetu morče. Ted' bylo ve hře morče a křeček. Morče vyhrálo. Když jsme ho

koupili, tak to byla jen chlupatá koulička a hrozně se bála. Ted' už se vůbec nebojí a je to mazel. Mám ji ráda.

Annie a její den

Annie má svoji denní rutinu, ale nemá jí stejnou jako my, samozřejmě.

Její den je následující:

Ráno vstane a jde mě vzbudit, pak se jde protáhnout, a až se obléknu, pustím ji na zahradu, aby se maličko proběhla. Až se nasnídám, jdu s ní na procházku do parku před domem. Pak odjíždím s mamkou do školy a ona

tam chudák zůstane sama. Ale jí to moc nevadí, protože to prospí, nebo si hraje s hračkami. Až přijedeme, všechny vítá a chce jídlo! Tak jí mamka uvaří masíčko s rýží, a dá jí do toho granule Brit. Já s ní pak, jdu na dlóúhou procházku! Někdy jdeme i s Johy a Kettynkou na pole a skáče přes vyrostlé klasy obilí, a protože je Annie menší jak Ketty, skáče někdy jak dostihový koník. Potom už je tma Annie si dá jídlo a jde spinkat.

Jarní povídání o zvířátkách z našich domovů - Naše neoblíbenější

Tomík

Tomík vypadá jako Ítý a je z rodu Sphynx. Je to mé zlatíčko, je bezchybný. Dožívá se třiceti pěti let. Je jako dítě, je tlustý. Nedávno mu byl jeden rok. Tomík je rozmazlený a občas agresivní, například když mě táta lechtá. Občas je to zlobidlo, stalo se, že mi snědl i snídani. Miluji svého Toma.

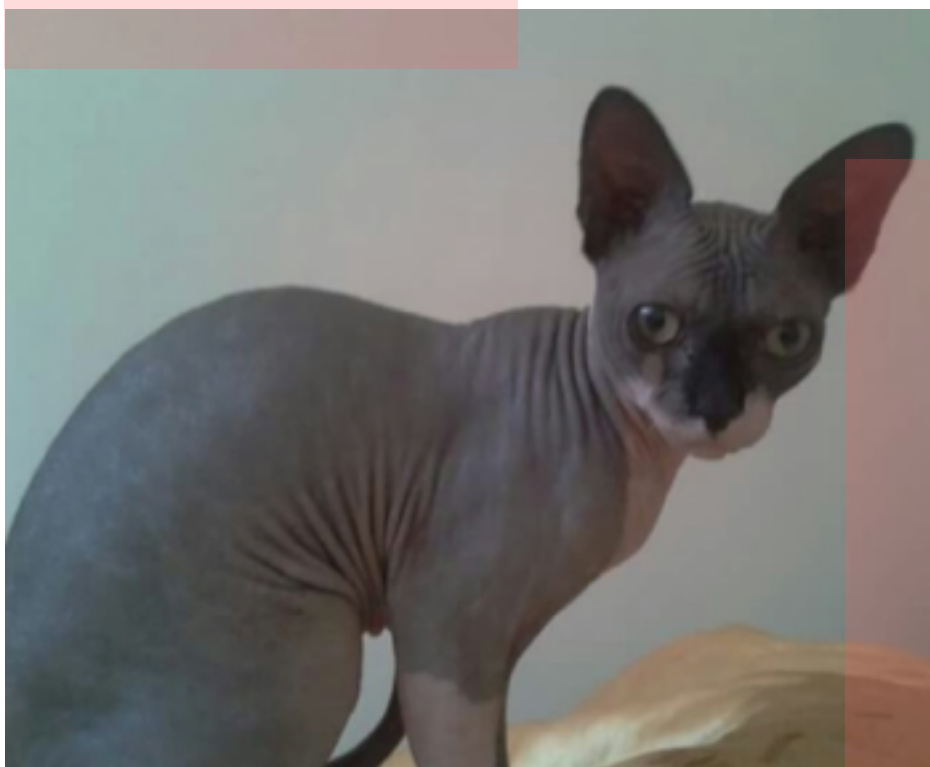
Radka Machová, 4.C

Charlie

Toto zvíře jsem si vybral, protože je to pro mě dobrý kamarád. Je to kocour jménem Charly. Je to vzácný druh a je bez srsti. Každý si řekne, že není hezký, ale je to kočkovitá šelma a každá šelma je jedinečná. Je kamarádský, přítulný, čiperný a každý by si ho oblíbil. Z toho vyplývá: „Nesudíte knihu podle obalu.“

Martin Kopřiva, 4.C

Jarní povídání o zvířátkách z našich domovů - Naše neoblíbenější

Lev

Nevybral jsem si k popisu domácí zvíře, ale divokého vládce všech zvířat lva. Líbí se mi na něm jeho hříva, která je zlatá a jeho obličej, který už na pohled říká, že je král. Hodně řve, to asi proto, aby oznámil, že je to jeho území. Nejvíce se mi na lvu líbí jeho královská koruna - hříva, kterou nosí kolem hlavy.

Štěpán Kužela, 4.C

Honzík

Budu popisovat králíka Honzíka, protože ho mám velmi ráda. Je to zakrslý králík, ale na to že je zakrslý, je velký jako zajíc. Má bílo černé fleky kolem očí a skvrnku kolem oka ve tvaru srdíčka. Honzík je závislý na růžové barvě. Jeho nejoblíbenějším jídlem je mrkev. Má roztomilý čumáček a velké oči. Je mi oporou.

Kája Fürstová, 4.C

Vzpomínka na zimu...

Události v naší škole v předjaří...

Každý by chtěl být králem...

Čtvrtáci si během jednoho únorového týdne zkusili život ve středověku i se pasovali do rolí přemyslovských králů. Projekt, který byl pro žáky vytvořený, měl za cíl přiblížit dobu kolem 12. – 13. století a zapamatovat si významné informace o konkrétních králich z rodu Přemyslovců.

Celý projekt se nesl v duchu multimediálního vyučování,

skupinové práce a dobrých organizačních schopnostech všech zúčastněných. Žáci dokázali zajímavou formou pracovat na projektech a použít v nich fakta, která se z hodin vlastivědy dozvěděli. Projekt žáky velmi bavil a měl úspěch v celé třídě.

Bc. Martin Staněk

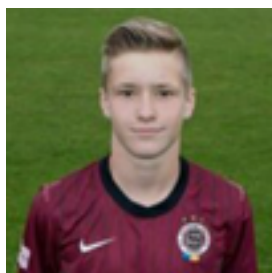

Zápis do 1. třídy obrazem

I tento rok v únoru proběhl na naší škole zápis do prvních tříd. Děti přišlo opravdu požehnaně a během dvou dnů u nás předškoláci hráli spoustu her, podepisovali se na interaktivní tabuli a sbírali razítka do svých „vysvědčení“. Celá cesta předškoláků školou byla ozvláštněna nejružnějšími výjevy

z večerníčků. A tak nejen budoucí prvňáčci, ale již zkušení žáci naší školy, procházeli kolem spousty pohádkových bytostí, z nichž některé můžete na chodbách naší školy spatřit dodnes. Trefa vám přináší krátkou fotoreportáž z těchto „zápisových“ dní.

Žákovská osobnost OSOBNOST

rozhovor mezi

Jakubem Vávrou a
Jakubem Pouzarem

J. V.: Za jaký hraješ klub ve fotbale?

J. P.: Hraji za AC Sparta Praha.

- J. P.: A za jaký florbalový klub hraješ ty?

J. V.: Já hraji za Black Angels.

- J. V.: Hrál si dříve za jiné kluby?

J. P.: Ano, začínal jsem v Hovorčovicích, poté jsem hrál za Třeboradice, odtud jsem přešel do Admiry Praha a teď hraji za Spartu.

- J. P.: A ty?

J. V.: Já jsem stále u Black Angels, ale také jsem hostoval ve Spartě.

- J. V.: Kolikrát týdně máš tréninky?

J. P.: Všechny pracovní dny až na úterý.

- J. P.: A kolikrát týdně máš ty tréninky?

J. V.: Já každý lichý týden mám třikrát a každý sudý čtyřikrát a o víkendech mám turnaj.

- J. V.: Jaký byl tvůj největší úspěch ve fotbale?

J. P.: Když jsem vyhrál fotbalovou olympiádu.

Anebo ještě větší úspěch je, že jsem se dostal do reprezentace.

- J. P.: Jaký je tvůj největší úspěch ve florbale?

J. V.: V roce 2012 jsme vyhráli turnaj v Brně a já se stal nejužitečnějším hráčem turnaje a také že jsem se tento rok dostal do výběru Prahy.

- J. V.: Jaký hraješ post ve fotbale?

J. P.: Pravou zálohu.

- J. P.: A ty hraješ na jakém místě?

J. V.: Já jsem levé křídlo, ale hraji i jiné posty.

- J. V.: Kam by si to ve fotbale chtěl dotáhnout?

J. P.: Nejraději bych se chtěl dostat do anglické ligy, a to konkrétně do Manchesteru United.

- J. P.: Jaký máš ty cíl ve florbale?

J. V.: Já bych jednou chtěl hrát v české extralize, ale ani zahraničí bych se nebránil.

- J. V.: Jaký je tvůj fotbalový vzor?

J. P.: Můj nejoblíbenější hráč je David Beckham.

- J. P.: Jaký je tvůj vzor ve florbale?

J. V.: Já tedy raději sleduji hokej, protože jsem jej dříve hrál, a proto můj vzor je Pavel Datsyuk, ale ve florbale asi nejvíce sleduji Jana Natova.

- Také reprezentujeme naši Základní školu Tupolevova.

Společně reprezentujeme školu ve florbale, fotbale a běželi jsme i přespolní běh.

ANKETA

Trefa se zeptala učitelů:

Co jste měli na absolventském tričku, nebo co byste si na něj dali, když jste ho neměli?

Z. Lukáš: Měli jsme tam tabuli s nápisem „ $1 + 1 = 0$ ” a slogan: I přes snahu učitelů jsme zůstali normální.

M. Ambroz: Těžko říct takhle z hlavy, už nějakou dobu předstírám inteligenci...

L. Rutová: Hurá...?

Z. Zýmová: Slona s chobotem nahoru.

M. Biedermannová: Tričko jsem neměla, dala bych si tam: Cihla k cihle a je postaveno!

M. Pokorná: Konečně!

M. Marešová: Tričko jsem neměla, líbilo se mi triko loňských deváťáků: Učitelé, neradujte se, přijdou naše děti!

J. Urbánek: Měli jsme tam nakreslená zvířátka pana Krbce, protože třídní se mu podobal.

M. Březinová: Náhrobek s rozbitým letadlem.

H. Velc: Neměl, dal bych si tam logo školy.

R. Dvořák: Měl jsem tam: I dutý sud doplave do cíle.

H. Petrášková: Na tričku jsme měli karikaturu třídního a jeho oblíbenou hlášku: A je po žížalkách! Moc se mi líbilo tričko bývalé 9.B: Recept na život z taháku nevyčteš.

T. Hejnal: Hurá do světa!

E. Vašková: Učitelé, plačte, géniové odcházejí.

A. Hanzalová: Měla jsem tam: Odcházíme, abychom...

Z. Kubů: Tak se jde ke hvězdám.

K ČEMU NÁM TO BUDE?

úvahy 8.B o vzdělání a vzdělávání

K čemu nám to bude? Přemýšleli jste někdy o rozvojových zemích, o zemích 3. světa? Pomysleli jste někdy na děti, které nemají tu možnost se naučit číst, psát, počítat, nemají možnost dozvědět se něco o naší minulosti? My tuto možnost máme a někteří tuto výsadu považují spíše za trest než za odměnu. Využívají své, byť třeba jen neprojevené nadání k zcela zbytečným věcem. Někteří, kteří jen mrhají svým časem k zbytečnosti, si ani neumějí představit, jaké je to pracovat na poli a žít v hladu a bídě.

Vzdělání, jak už jsem se zmínila, je odměna, ne trest a lidé, kteří tuto možnost měli a nevyužili ji a dnes nemusí mít dobré zaměstnání a stále si opakují: „Proč jen jsem se nenaučil víc, proč jen jsem nedával pozor a nešel studovat dál?“

Tohle je pouze subjektivní názor, proč lidé kteří o této skutečnosti vědí, neinspirují ostatní k tomu, aby nepromarnili své životy. Proč lidé, kteří to vědí, dál a dál nechávají své životy volně plynout bez hlubšího smyslu? Minulost se bohužel opakuje a tento problém byl, je a bude.

Pavla Ondřejková, 8.B.

Vzdělání je v dnešní době považováno za nejdůležitější činnost našeho mládí. Proč? Jsou snad lidé bez vzdělání zbyteční?

Dle mého názoru je celá dnešní doba špatná, nemluvě o školství. Lidstvo by nemělo soudit děti podle schopnosti pamatovat si. Je to jen a pouze o paměti. Dnešní systém bohužel není dokonalý. Nepíšu zde, že je vše špatné, jako například tělocvik, výtvarka a další předměty, kde jde o zručnost. Bylo by super, nehodnotit žáky podle paměti, ale podle šikovnosti v daném učivu. Výsledky by byly zapisovány v procentech, aby si dítě samo uvědomilo, kde se v životě uplatní nejvíce. Je příjemnější slyšet místo „máš za pět, douč se látku nebo propadneš“ hodnocení „máš šest procent, tady se na to podívej“. Neříkám tím, abychom vynechali písemky a osmdesát procent učiva, ale je hloupost známkovat jen paměť. Musíme do budoucna vymyslet systém, který vám jako dítěti najde nejlepší uplatnění v praxi.

Zdá se mi, že nás škola vyplivne z příjemného prostředí do nehostinné džungle – proč? Ve školách se snad učí jak hospodařit s penězi? Jestli ano, já jsem to nezažil, ani o tom nevím. Mohlo by se začít učit (asi v RV, OV), jak se na život vůbec podívat. Dát větší prostor povídání, které by pomohlo žákům, aby si více věřili.

Když někomu nejde matika, ale angličtina třeba ano, proč by měl propadnout a opakovat celý ročník a všechny předměty. Zbytečný rok lidského času, kdy se můžeme učit něco jiného. Proto když někdo v něčem nevyniká, ale má hlavu na to něco vymyslet a zajímavé názory, neberte ho za hlupáka.

Tomáš Miko, 8.B.

Vzdělání je důležitá věc, ale myslím si, že od šesté třídy se učíme věci, které sotva využijeme v praxi. Samozřejmě, pokud se někdo rozhodne být učitelem, pak mu takové informace přijdou vhod.

Ale také chápu, že rozhodovat se o své budoucí práci už ve dvanácti letech není moc dobrý nápad. Na středních školách se vám vyplatí každá hodina učení, protože na střední škole už nejspíš víte, že se budete tomuto oboru věnovat celý život. Ale může nastat i situace, kdy lidé studují například zdravotní školu, ale v budoucnosti z nich může být i pedagog.

Známky také nejsou nejdůležitější věc na celém světě. Třeba takový Karel Čapek měl na základní škole z češtiny za tři a všichni víme, co se z něj stalo později. Tím chci říct, že vzdělání je důležitá věc, bez ohledu na známky. Člověk, který se bude vzdělávat na tom bude lépe, než ten, který se na to úplně vykašle.

Kryštof Václav, 8.B

Jarní básničky

V hodinách ČV s paní učitelkou Horáckovou

Velikonoce

Kvítí roste na louce,
kachňata jsou v potoce,
slunce hřeje na tváři,
všechno jarem rozzáří.
Už barvíme vajíčka,
oknem kouká slepička.
Beránka si upečeme,
na svátky si vzpomeneme.

Velikonoční vajíčko

Ta naše vajíčka jsou jako
klubíčka,
kočička si s nimi hraje,
hlavně ať je nerozbije.
Vajíčka jsou jako kámen,
neumí říkat ani ámen.
Vajíčka jsou nabarvená,
kočička je jazýčkem olizuje.

(Vašek Zahrádka)

Jaro

Jaro už je za dveřmi,
kluci už si připravují
pomlázky na holky.
Vždyť už jsou Velikonoce
s velikonočními vajíčky a
beránky.

všichni se už těší, hlavně
kluci s pomlážkami.

Všechny holky barví vajíčka
a připravují se na koledníka.

Všude je spousta trávy a
zajíců, na každém kroku
vidím jednoho.

Velikonoční čas

Na jaře roste travička,
velikonoční zajíček vajíčka,
každé jaro lidem nosí.
Lidé pečou beránka,
květiny rostou a lidé
hledají vajíčka od zajíčka,
velikonoční.

Velikonoce

Když nám jaro začíná,
zajíček se rád schová.
Nabarví si vajíčka rád,
na žluto, na modro, na
zeleno, na červeno.
Je moc rád, když koledníci
jdou mrskat holky na ty
jejich zadky.
Na Velikonoce je každý rád,
když si chodí koledovat.

Slepička

Já mám babičku,
která má strakatou slepičku,
poprosím slepici,
sneseš mi kraslici?
Barevná vajíčka,
dám do košíčku.
Přece jsou Velikonoce,
přijdou ke mně koledníci,
zešlehaj mě pomlážkou,
abych byla zdravá celý rok,
jen si vemte koledníci,
které jsou vám vhod.

(Alina Korpanová)

Velikonoční báseň

Upletu si pomlázku,
hezčí než tu z obrázku.
Všechny holky, které znám,
pěkně venku vymrskám.
Nebude to náhoda,
když se stane nehoda.
Už se těším na vajíčka,
pomazánku mi udělá
babička.

(Sára Bernáthová)

Okénko do školní družiny

Tentokrát časopis Trefa nevyslal svého agenta do ostré výuky, aby nafotil nějaké důkazy o tom, že se děti učí podle plánu, ale redakce se rozhodla okem objektivu nahlédnout do komnat školní družiny.

V nejvyšším patře, hned pod střechou, se nachází dílna paní učitelky Michnové, kde děti ze školní družiny neustále a vytrvale něco pěkného tvoří. Podívejte se sami!

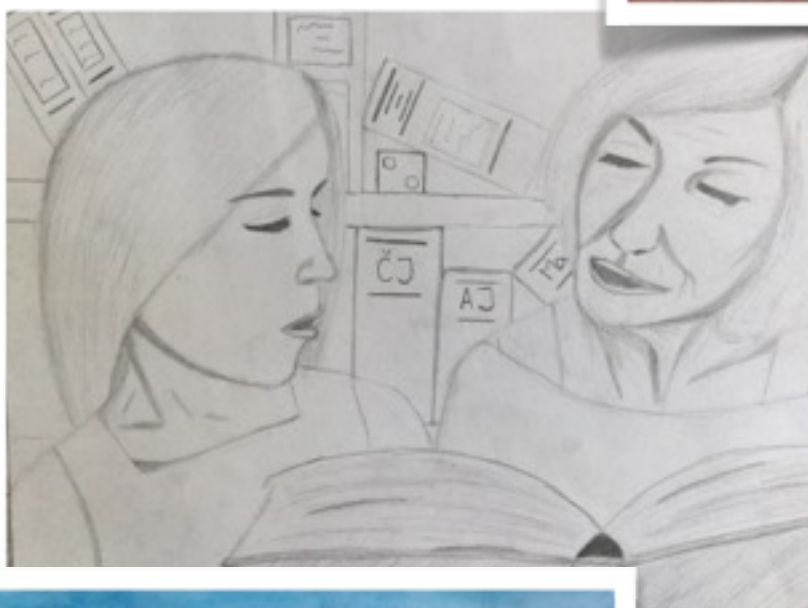
Výtvarná díla

3.B - panáčky

6.B - ohňostroj

9.B - Šťastné stáří
očíma dětí -
výtvarná soutěž

6.B - Lev

6.A, 6.B -
Kočičí hlavy